

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

ACCIO COOPERATISTA
saluda els delegats fraternals i directes que participen en el V.º Congrés de les Cooperatives catalanes, tot desitjant-los encert en les seves deliberacions

Els delegats de les tres-centes cooperatives de consum i serveis diversos de Catalunya estan reunits en el V.º Congrés de la F. C. C.

100.000 famílies de cooperadors catalans estan pendents del seu acord sobre "La Cooperació i la Nova Economia"

No volem privilegis per a les Cooperatives

Durant tot un any venim demnant justícia, comprensió, equanimitat. Durant tot aquest any en què representants dels sectors obrers s'han succeït als llocs de govern, ens hem vist obligats a demanar se'ns reconeguéssin allò que un Parlament de tipus burgès ens va atorgar, o sigui una Llei per la qual la Cooperació resta definida, res més que definida, i salvaguardada d'escomeses descarades i confusionismes el moviment cooperatiu. Tot va ésser en va. El corrent ultrarevolucionari que tot ho envaïa passà per damunt la Cooperació com una tromba i pretengué ofegar-la amb la seva impetuositat.

Certament que la vida de les cooperatives les hi fou perdonada. Oficialment i des dels llocs responsables res no va dictar-se contra d'elles; la Llei de Bases de la Cooperació, inclús, no va ésser derogada, però en canvi, el Consell Superior de la Cooperació restà en suspens, no sabem per quines raons, i des dels primers moments hom observà una parcialitat ben manifesta, inclús des dels llocs responsables de govern, que situava les cooperatives en un pla d'inferioritat respecte al comerç privat.

Aquesta parcialitat, aquest menyspreu o arrecanament —diem-ho així— vers les nostres entitats, no fou exclusiu d'una tendència determinada o de la representació d'un sector qualsevol, sinó que fou compartit per la gairebé totalitat dels companys que en nom de les organitzacions obreres o dels partits de classe varen seure als bancs governamentals. El perquè és un xic difícil d'explicar, si bé nosaltres ho varem comprendre tot seguit. Cal tenir en compte, primerament, que la Cooperació, mal compresa per tots els polítics i líders dels moviments obrers, ha estat sempre considerada com a massa conservadora, poc activa en les lluites del carrer, un xic aburguesada, el qual no priva que, pels efectes polítics de proselitisme, que és el que interessava sota el punt de mira polític, fos considerada també com a camp que no calia guanyar per cap de les bandes en pugna, per quant els afiliats al moviment cooperatiu, com a obrers de sempre venien pertanyent a les organitzacions sindicals i no pocs a partits de classe.

En canvi, existia un sector que per art d'encantament esdevingué revolucionari en virtut de les circumstàncies, el sector que precisament és l'enemic natural de la Cooperació per quant no podria viure ni prosperar fora de l'ambient de l'especulació mercantil, en tant que la Cooperació va directament a suprimir aquesta especulació, i aquest sector és el representant pel petit comerciant, al qual no ha absorbit la collectivització i inclús pel comerciant collectivitzat que ha esdevingut tan especuador com aquell que suplanta.

Calia conquerir aquest camp inexplorat del petit comerciant, no hi fa res si abans havia estat feude de la Dictadura, sostenidor de les dretes a les eleccions, etc.; era una extensió que s'oferia al moviment revolucionari i el que

interessava era decantar-lo cap una banda o altra de les tendències en disputa. En aquestes circumstàncies qui extranyarà que la Cooperació fos descurada, àdhuc bandejada, si eren els seus enemics els qui avenien a la lluita de les tendències còctant el pes de la seva força?

En aquestes circumstàncies ningú no s'extranyarà que el Consell Superior de la Cooperació restés en suspens, malgrat la necessitat de mantenir-lo al seu lloc, ara més que mai, per l'aparició d'un sens fi de cooperatives (?), econòmics, magatzems comunals i particulars de fàbrica i taller que anaven sembrant un confusionisme intens en detriment de la virtualitat i essències de l'esperit cooperatista.

Sortosament, el temps és qui s'encarrega de posar les coses en clar, donant a cada una el seu valor, i avui veiem com des del Ministeri de Treball i Previsió Social de la República es comença a donar una orientació clara sobre les valors socials de la Cooperació, tornant la Llei de Cooperatives de la República a regir la vida de les entitats cooperatives i posant-se en execució allò que especifica concretament respecte als organismes que han de vetllar pel seu compliment. Serà una lliçó per a Catalunya? Tan de bo fos així, puix ací la nostra legislació pròpia té virtut suficient per a resoldre en una bona part els greus problemes de l'Economia, dificultada pels trasbalsos d'un conflicte armat que exigeix orientació, honestat i disciplina.

No volem tractes de favor. Volem, això sí, paritat de drets amb el comerç privat, i, sobre tot, respecte a la Llei, en tot el seu contingut, i que aquest respecte parteixi des de les esferes de govern. Es molt demanar?

El cens cooperatiu i la clara visió d'un polític

L'agència Febus, recentment, va facilitar a la premsa el següent despatx que reproduïm per la seva importància en els afers cooperatistes:

València, 6.—El ministre del Treball, que s'ha reingrat a les seves tasques, restablert de l'accident d'automòbil que sofrí en traslladar-se a Barcelona, ha mantingut una conversa amb els periodistes.

Ha dit que allò que el preocupava més és facilitar el desenvolupament de la Cooperació a les ciutats i als camps, donant-li una activitat extraordinària.

El moviment cooperativista —digué— és de tal importància que al món té uns cent milions de socis i si abans a Espanya no pogué desenvolupar-se la Cooperació fou per l'enemiga del vell règim, refractari a tota obra progressiva.

Durant el temps que governaren les dretes, el moviment cooperativista es reduí considerablement. En els anys 35 i 36 se subscribiren noranta-tres i seixanta-una cooperatives, i so-

Salut, congressistes!

Avui, a les quatre de la tarda, inaugura les seves tasques el V.º Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya.

Cap dels Congressos fins ara celebrats, havia tingut la transcendència del que comença avui. I no és justament per la importància dels temes a discutir, ni és pel nombre de delegats assistents, que potser no seran molt nombrosos, sinó que ho és pels moments que travessam de la lluita als fronts i de la reconstrucció a la reraguarda.

El moviment cooperatiu, moviment de treball continu sense estridències, ho hem dit ja diverses vegades, ha estat relegat a segon terme en tot el curs d'aquest any de lluita terrible contra els invasors d'Espanya i de transformació econòmica del país. Ens hem sentit a tort i a dret que nosaltres no hi teníem res a fer, en la nova estructuració de l'Economia, puix érem ja passats de moda. Se'ns han negat llocs de responsabilitat, sota el pretext que no constituïem cap força per la lluita.

Hem sentit crisar els nostres nervis a l'escollir aquestes paraules despectives. Però, hem callat, i hem seguit treballant sense descans.

I avui comencem ja a recollir fruits del nostre treball. Si per motius econòmics o pitjor per motius contundents, ha caigut una de les nostres entitats, damunt d'aquella se n'han aixecat cinquanta. Adhuc aquells que han contribuït, potser inconscientment, a enfonsar una cooperativa, han vingut més tard i han prestat llur suport a aixecar-ne de noves que porten una marxa florent.

El moviment cooperatiu català no ha fet un sol pas enrera. Ha contingut primer, les escomeses que li han estat adreçades i després s'ha superat, col·laborant inclús amb els que primer, per irreflexió, el combatien, i junts han emprès tasques que han de reportar un millorament importantíssim per la Cooperació a la nostra terra.

Arreu de l'Espanya lleial, la Cooperació avança. A Madrid s'estan ara fent treballs per a unificar totes les Cooperatives en una sola. A Llevant el darrer Congrés que celebrà aquella Federació demostrà l'avenç formidable de la Cooperació a la regió valenciana. Al Nord, la Cooperació havia avençat també de manera formidable, malgrat que ara hem de suposar que l'atac despietat de les forces feixistes, pot haver destruït l'esforç continuat d'aquells bons companys.

La Cooperació, doncs, camina endavant. I

lament en sis mesos de Govern de Front Popular se n'han inscrit 638.

Fins fa poc les que dominaven a Espanya eren de consum; però en aquests moments està igualant-se el moviment de consum i l'agrícola. En acabar l'any actual és possible que hi hagi mil cooperatives agrícoles.

En els anys de rigor a Madrid solament hi havia inscrites cent vuitanta-tres i en ocórrer el moviment insurreccional les constituïdes passen de sis-centes.—Febus.

comença a prendre estat en els llocs oficials. I n'és una prova la campanya intensa que ha començat el Ministeri del Treball del Govern de la República, editant nombrosos pamflets, cartells, etc., inclús manifestant-se públicament, el Ministre del ram en la premsa dels darrers dies i que ha estat comentat elogiosament.

I serà, a no tardar, n'estem convençuts, també el Govern de la Generalitat de Catalunya, qui prestarà l'atenció merescuda al nostre Moviment.

Els convé a tots dos Governos prestar el màxim suport al nostre Moviment. Tant des del punt econòmic al qual el nostre Moviment prestarà serveis importantíssims per l'afiançament de la nova Economia, com des del punt de vista de l'opinió internacional, que coneix el valor constructiu del nostre moviment.

Catalunya és coneguda en els medis internacionals de la Cooperació, com la regió més avançada del Moviment cooperatiu d'Espanya. I és amb aïdesa que arreu és llegit avui el nostre portaveu Acció Cooperativa, únic d'Espanya que arriba als Moviments germans de tot el món, per conèixer detalls de la situació nostra, i n'és la prova la reproducció que continuament fan d'articles o comentaris nostres tots els periòdics cooperatius del món. També n'és una prova el que l'Aliança Cooperativa Internacional hagi delegat de manera directa la seva representació al nostre Congrés al doctor George Fauquet, ja conegut als nostres medis cooperatius, i a qui públicament ens plau de saludar, no sols per la seva personalitat, sinó per la representació que en aquests moments comporta. I també que Mr. Henry J. May, Secretari general de l'A. C. I., gran amic nostre, ànima de la campanya a favor d'Espanya que des de tota la premsa cooperativa s'ha vingut fent, i de la subscripció que serà destinada a la reconstrucció de les cooperatives damnificades, ha demanat a la Federació de Cooperatives de Catalunya, que tot seguit li sigui enviat un informe de les tasques del Congrés.

La Federació anglesa ha fet actives gestions per poder venir també al nostre Congrés, però degut a dificultats en els passaports no han pogut assistir-hi. I la Federació Francesa esperem poder-la saludar, puix que en els moments que escrivim, sabem que fa gestions per a assistir-hi.

El nostre Congrés es celebra en moments de molta importància per nosaltres. Si les coses es desenvolupen normalment i les tasques del Congrés donen la impressió d'una comunitat de pensament i d'actuació de tots nosaltres, ens cal esperar dies de responsabilitat per a la Cooperació. I arribat el moment, hem de demostrar que la nostra seguretat d'èxit dels nostres principis, no són paraules perquè sí, sinó que oh sentim i estem disposats a prestar el concurs desinteressat i entusiasta per fer-ho efectiu.

FRANCIS

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

En aparèixer aquest número el V Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya ja ha iniciat les seves activitats amb la recepció de credencials. Des d'ací retem una salutació cordial a tots els delegats, representants de les cooperatives federades i en ells a les entitats que representen. Per una omisió involuntària no hi consta en la Memòria el nomenament de la Ponència d'aprovació dels pressupostos, i adonats l'Executiu d'aquesta omisió, acordà en la seva passada reunió proposar al Congrés s'inclougué amb la que entendrà en l'augment de la quota federativa.

Han continuat durant la passada setmana les gestions del nostre organisme en l'afar d'amplificació de la cooperativa de la La Garriga, a fi de donar cabuda en ella a tots els elements antifeixistes que vulguin adscriure's a la Cooperació. Amb aquest motiu el company Torrents va traslladar-se a l'esmentada població intervenint en el nomenament d'una Comissió encarregada de dur a terme la projectada ampliació de la cooperativa, la qual tornarà a posar-se en contacte amb la Federació quan cregui oportú convocar una nova assemblea per tal de procedir al nomenament de la Junta definitiva.

Es molt interessant la tasca que des del Ministeri de Treball i Previsió de la República es va desenvolupant d'un temps ençà en pro del moviment cooperatiu. Són recents les manifestacions del ministre titular publicades a la premsa, però poc valor tindrien unes paraules d'elogi si no anessin acompanyades de fets positius i aquests fets, hem de fer públic amb gran satisfacció, s'han produït en forma ben encoratjadora. La creació de l'Oficina de propaganda cooperatista, per una banda, i les activitats pràctiques esdevingudes amb aquest motiu, són una nota molt simpàtica que contrasta granment amb la conducta de molts consellers que s'han succeït al Govern de la Generalitat, excepció feta del d'Agricultura, el company Calvet. El Ministeri del Treball ha editat uns cartells divulgadors de la Cooperació, a set tintes, vistosos i expressius. A més, ha editat també, fins el present, mitja dotzena de pamflets que recullen exposició doctrinal, reglaments tipus, orientacions, etc., sobre Cooperació i cooperatives en particular i segons tenim entès, hom té el propòsit de fomentar els estudis cooperatius als centres docents de l'Estat. No podem menys que felicitar al ministre comprensiu que demostra la seva clara visió dels moments històrics del segle i d'una ma-

Federació de Cooperatives de Catalunya

Extracte de l'Acta de la Reunió del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya celebrada el dia 23 de juny del 1937

Presideix Farré, assisteixen Rovira, Torrents, Pujol, Blanquer i el que sotasigna. Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Tot seguit és llegit un comunicat de la Federació Local donant compte d'haver constituït el seu Comitè i oferint el seu concurs per treballar envers la Cooperació, essent objecte dit comunicat, de comentar de satisfacció per tot el Comitè Executiu, congratulant-se de la normalització de la vida d'aquest organisme.

Es pren en consideració les manifestacions del company Farré referent a la tramesa de les mercaderies adquirides per les Cooperatives del Nord d'Espanya.

Es dona compte de la visita efectuada per Farré i Torrents a la Garriga, per entrevistar-se amb els companys de la Cooperativa Popular i l'Ajuntament, per arranjar unes diferències d'apreciació, havent també presidit una reunió dels socis de la Cooperativa.

S'acorda que Farré i Rovira facin una visita a Granollers per assabentar-nos de la marxa cooperatista d'aquella ciutat.

Es llegida una lletra de les organitzacions antifeixistes de Bagur que exposen una qüestió que afecta a la Cooperativa d'aquella població acordant-se es desplaçin el dia 28 els companys Farré i Rovira.

Es llegida una lletra de la Sucursal número 19 de la U. C. B. acompanyada d'una còpia de l'acta d'una reunió celebrada a la susdita Sucursal. En la mateixa es posa de manifest el propòsit de separar-se de la U. C. B., demanant un document que acrediti la separació.

Vista la invitació per assistir al Primer Congrés de la Federació Regional de Cooperatives de Llevant que tindrà lloc a València els dies 3 i 4 de juliol, són designats per representar aquest Comitè els companys Josep Farré i Juli Blanquer per Acció Cooperatista.

Es designa el company Rovira per assistir a un acte de propaganda a Igualada el dia 4 del proper juliol, junt amb altres companys de la Federació de Cooperatives.

Es llegida una lletra de les Joventuts Cooperatistes demanant tenir veu, però no vot, al proper Congrés. Es pren en consideració per representar-ho al proper Consell General per què aquest es manifesti envers la petició.

nera tan racional prepara l'aveniment de la veritable revolució econòmica.

Llençada la iniciativa de reconstruir per a l'Espanya lleial un nou cuirassat en substitució de l'"Espanya", enfonsat per la nostra aviació en acció forçosa de guerra, va acordar-se destinar dues mil pessetes del fons d'ajut per aquest fi, tenint en compte que, malgrat les nostres idees pacifistes, la realitat crua ens demostra que sols per les armes podem mantenir la llibertat del poble i de totes les seves institucions, entre les quals figura en un pla preminent la Cooperació. No solament es fa obra solidària atenent les víctimes del feixisme, ferits, orfes, evacuats, sinó també prevenint aquestes calamitats, cosa que avui sols es pot fer oposant força a la força.

L'exode dels cooperadors bascos ens ha d'estimular a tots els cooperadors catalans a intensificar la nostra campanya d'ajut a Euscadi. Com ja saben els nostres lectors, els companys alabesos (Unión de Cooperativas de Aprovisionamiento), evacuat el seu territori als principis de la lluita, hagueren de retirar-se a Bilbao, salvant tot el que pogueren de llurs entitats. En aquella població assistien no solament els cooperadors d'Alaba, sinó, per encàrrec del Govern basc, tots els evacuats residents a Bilbao. Avui, la seva situació és encara més crítica, refugiats-se a Santander, des d'on hem rebut notícies per les quals s'interessaven per determinades mercaderies adquirides a Barcelona i que estaven pendents de tramesa, ordenant que no els hi siguin lliurades fins nova ordre. Així ho ha disposat l'Executiu de la nostra organització, tot desitjant que la seva dissort tingui fi ben aviat, així com la dels companys biscaïns, dels quals fins el present no tenim cap notícia des de l'evacuació de Bilbao.

Es troba entre nosaltres l'ex-cap del Servei de Cooperació de l'Oficina Internacional del Treball, doctor Georges Fauquet, el qual assisteix al nostre V Congrés en representació directa de l'Aliança Cooperativa Internacional, i delegat també per la Federació de Cooperatives de França per assistir-hi en el seu nom. No podem menys que donar-li la benvinguda, agraïnt la deferència del nostre organisme internacional que d'aquesta forma demostra la importància que li mereix el moviment cooperatista català. Es d'esperar que aquesta deferència serà corresposta demostrant com els nostres delegats estan a l'alçada que se'ls atorga i que el delegat internacional sortirà d'aquest Congrés amb les més bones impressions.

Blanquer dona compte d'un comunicat del Socors Roig Internacional, que s'acorda contestar.

Es canvien impressions respecte a la reforma projectada del format d'Acció Cooperatista.

Blanquer dona compte de l'acte celebrat a Mataró, on prengueren part representants de les cooperatives de consum i agrícoles.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'acorda la sessió a les nou de la vetlla.

Extracte de l'Acta de la Reunió del Comitè Executiu, celebrada el dia 30 de juny del 1937

Sota la Presidència de Farré i amb assistència de Rovira, Pujol, Torrents, Blanquer i el que sota signa queda oberta la sessió a les set de la tarda.

Farré dona compte de la visita feta junt amb el company Rovira a Granollers, per arranjar unes diferències d'apreciació de la cooperativa i l'Ajuntament, havent-se acordat celebrar una reunió conjunta demà, dijous. Són nomenats els companys Rovira i Torrents per a assistir a aquesta reunió.

Rovira dona compte de la visita a Bagur, junt amb el company Farré, per assistir a una reunió de conjunt de l'Ajuntament i la Cooperativa Econòmica Bagurenca, referent a la qüestió cooperativa d'aquella població, i dels bons resultats de la mateixa.

Farré exposa la situació en què segueixen els afers relatius a les cooperatives del Nord d'Espanya.

Es llegida una instància que s'adreça al nou Conseller d'Economia demanant-li que de nou actuï el Consell Superior de la Cooperació per tal d'evitar que es constitueixin cooperatives que no segueixin exactament les normes de la Cooperació.

També són llegides unes salutacions per als que per primera vegada ocupen el càrrec de Consellers, destacant-se la del nou Conseller de Proveïments a qui se li demana també una entrevista per tal de conèixer la seva opinió respecte del moviment cooperatiu.

Són llegides unes lletres de «The Cooperative Union», d'Anglaterra, i «Union Suisse des Co-operatives de Consommation», de Suïssa, que en contestació a la nostra invitació exposen els motius pels quals no els serà possible assistir al nostre Congrés.

S'acorda convocar el Consell General pel vinent dia 16 al matí, en el local del Congrés, fixant-se l'ordre del dia.

El I Congreso de la Federación Regional de Cooperativas de Levante

La joven Federación levantina que, como continuadora de la Unión Local de Cooperativas de Valencia y pueblos anexas, comenzó su existencia en noviembre de 1935, ha celebrado, durante los días 2 y 3 del mes en curso, su I Congreso regional, al cual asistieron más de sesenta delegados, llenos del mayor entusiasmo y compenetración, a pesar de la heterogeneidad de las diversas entidades que integran esta Federación.

El Congreso tuvo lugar en el local del Sindicato de Viajantes y Comisionistas, a propósito para esta clase de reuniones, y la organización fué perfecta, teniendo en cuenta que era la primera vez que las Cooperativas valencianas se reunían en Congreso.

En una extensa y documentada Memoria-balance, distribuida a las entidades en tiempo oportuno, se hacía constar toda la actuación de esta nueva Federación, desde que recogió la herencia de la Unión Local, substituyéndola, la cual, en honor a la verdad, no es poca ni despreciable, y que demuestra claramente la capacidad y esfuerzo de los componentes del primer Comité Ejecutivo, entre los cuales podríamos destacar, sin creer molestar a los demás, a los compañeros Ricardo Fernández, presidente, y Francisco Genovés, secretario y alma de la organización cooperatista valenciana.

Fueron discutidas en este Congreso tres proposiciones sobre temas de carácter estable y una de carácter accidental, las cuales, convertidas en Dictámenes, fueron aprobadas, dos en su totalidad y las dos restantes con ligeras modificaciones al texto presentado por los ponentes, después de una amplia y elevada discusión, si bien no fué ninguna de ellas modificada en su esencia, prueba evidente de la compenetración existente entre el Ejecutivo y el Congreso, respecto a la apreciación de los problemas de más latente interés para este nuevo organismo. El texto de los dictámenes los incluimos a continuación.

La Mesa de discusión estuvo constituida, durante las dos sesiones de que constó el Congreso, por los compañeros Sánchez Montón, presidente; José Batlle, secretario; Rafael Ramos, vicepresidente, y Roberto Catalán, vicesecretario, la cual actuó con gran acierto, si bien hay que reconocer que su actuación no hubo de tropezar con dificultades de importancia por la correcta intervención de los delegados.

En la primera sesión, celebrada en la tarde del día 3, después de dar la bienvenida a los delegados fraternales de otros organismos, fueron invitados a dirigir la palabra los compañeros Farré y Blanquer, de la F. C. C., y el Secretario de la F. N. C. E., compañero Regino González, los cuales correspondieron a la invitación, teniendo palabras de aliento para el movimiento cooperatista valenciano, saludando al Congreso y deseándole aciertos, en nombre de los respectivos organismos representados.

No fué, ciertamente, un Congreso de discursos; incluso el del presidente, obligado, de ritual, fué sobrio y expresivo, congratulándose de presidir aquel Comicio bajo la bandera de la cooperación y en día tan simbólico, la Fiesta de la Cooperación Internacional.

Entre los telegramas de adhesión, leyéronse los de la Federación Nacional, Federación de Cooperativas de Cataluña, Federación de Cooperativas del Centro, Sindicato Provincial de Trabajadores de la Tierra (U. G. T.) y Consejería de Asistencia Social.

Tanto la Memoria como el Estado de Cuentas fueron aprobadas por el Congreso, quien tuvo un voto de gracias para el compañero presidente, el veterano Ricardo Fernández, al manifestar que, por motivos de edad, se creía en el derecho de verse relevado de un cargo de tanta actividad.

El nuevo Ejecutivo quedó constituido de la siguiente forma: Presidente, Manuel Tomás; vicepresidente, Roberto Catalán; secretario, Francisco Genovés; vicesecretario, José García Pastor; cajero, Carlos Sinisterra; contador, Emilio Catalán, y vocal, Vicente Llobet. Para delegados del Comité Nacional fueron elegidos los compañeros Francisco Genovés y Joaquín Asins.

Acordóse que, en tanto no pueda constituirse una Agrupación Femenina, se cree una Secretaría femenina, adjunta al Ejecutivo. También se acordó nombrar una Comisión encargada de elaborar un proyecto de nuevos Reglamentos, y se facultó al Ejecutivo para que delegue una Comisión para asistir al Congreso de la Federación de Cooperativas de Cataluña.

Una de las conclusiones más importantes, fué la de exigir, de acuerdo con la Ley, un sitio en el Consejo Provincial de Abastos.

Finalmente se acordó que el próximo Congreso se celebre igualmente en Valencia, clausurándose el Congreso sin discursos, en vista de lo avanzado de la hora en que terminaba la

Ingressa com a federada la cooperativa «19 de Juliol», de l'Hospitalet de Llobregat.

Blanquer dona compte de diverses qüestions relatives a la seva representació en nom del nostre organisme al S. R. I. i Comitè Pro-Kom-somol.

No havent-hi altres assumptes a tractar, s'acorda la sessió a les nou de la vetlla.

El Secretari Accidental,
FRANCESC JIMÉNEZ

segunda sesión, pues eran cerca de las tres de la tarde, pidiendo disculpas el presidente a los delegados fraternales y rogándoles remitieran por impresiones sobre el Congreso, a la Federación, a fin de incluirlas en el folleto-resumen que recogerá el desarrollo y acuerdos de esta importante y primera concentración orgánica de las cooperativas valencianas.

DICTAMENES APROBADOS

Dictamen de la propuesta sobre Abastecimiento

La Ponencia entiende la conveniencia de la creación de un organismo de abastecimiento dentro de la Federación Regional.

Este organismo, de acuerdo con la Cooperativa Central de Abastecimiento, estudiará la forma de quedar encuadrada en la misma.

El ingreso en este organismo será libre.

Si alguna de las Cooperativas no estuviese de acuerdo con la reglamentación de este organismo de Abastecimiento Regional, podrá pasar directamente a ser asociado de la mencionada Cooperativa Central de Abastecimiento, ser baja, si lo desea del organismo Regional, pero continuará siendo miembro de la Federación Regional.

Dictamen de la Ponencia sobre administración

Los ponentes que suscriben, recogiendo el espíritu predominante en el Congreso, tendente a contribuir con mayores cantidades que hasta la fecha a sufragar los gastos que se originen en el funcionamiento y desarrollo de la elevada misión a cumplir por la Federación Regional de Cooperativas de Levante, concreta la Ponencia en los siguientes puntos:

1.º Que todas las Cooperativas federadas tributen como mínimo con la cuota anual de 30 pesetas, aun cuando no lleguen a rebasar la cifra de 100.000 pesetas.

2.º Que las Cooperativas que rebasen la cifra de 100.000 pesetas tributen por las sucesivas 100.000 pesetas a razón de 20 pesetas.

3.º Que las Cooperativas de producción y trabajo que utilicen materia prima para transformarla, se tenga en cuenta el 75 por 100 de su volumen global para aplicarles los apartados 1.º y 2.º.

4.º Que las Cooperativas de comisionistas que no trafiquen con mercancías de cuenta propia tributen por las utilidades que representen los jornales repartidos y el exceso de percepción.

5.º Que se autorice plenamente al Comité Ejecutivo de la Federación Regional de Cooperativas de Levante a prorratear anualmente entre las Cooperativas federadas los gastos excedentes de los ingresos propuestos, siempre que no exceda el máximo de 30 pesetas por cada 100.000 o fracción en vez del 20 aceptado, exceptuando de la prorrata a las modestas Cooperativas que no lleguen a rebasar el volumen anual de 100.000 pesetas de operaciones realizadas.

Lo que proponemos al I Congreso Regional, por si tiene a bien aprobar.

Valencia, a 4 de julio de 1937.

Los Ponentes.

Dictamen de la propuesta "Sobre organización"

Las razones morales que sirven de basamento a esta propuesta, no son otras que las expuestas en la primera parte de la Memoria, o sea que nuestras reuniones ordinarias anuales coincidan en la Fiesta de la Cooperación, para su mayor brillantez. No cabe duda que si el pensamiento trabaja rodeado de un ambiente impregnado de recuerdos ideales, su rendimiento es máximo, y que la coincidencia de nuestra adhesión enaltecerá el significado del Día de la Cooperación. Si los Congresos y la efeméride del movimiento lo celebramos en fechas distintas, se exige un dispendio económico y se resta importancia a su conmemoración.

Por estas razones proponemos al I Congreso ordinario de la Federación Regional de Cooperativas de Levante, el que los Congresos ordinarios se celebren en el primer domingo del mes de julio de cada año.

Dictamen de la propuesta "De carácter accidental"

Todo lo que sobre el espíritu de la propuesta digamos resultaría pálido al lado de lo que de ella se desprende. Aunque sabemos que en todo momento nuestras Cooperativas han contribuido en favor de la magnífica gesta de nuestro pueblo, no hemos querido que en esta fecha tan llena de pensamientos emotivos y coincidencias mundiales —ya que en estos momentos muchos pensamientos afluirán sobre un mismo sentimiento—, faltara nuestra ayuda práctica al movimiento de independencia patria que el Gobierno de la República dirige.

Por ello, proponemos al I Congreso ordinario de la Federación Regional de Cooperativas de Levante, el que por medio de las organizaciones que lo componen, contribuya en sus posibilidades a reunir los máximos presentes que poder ofrecer a la Cruz Roja Española, para atenciones de su alto espíritu humanitario, fiel reflejo de lo que significa la cooperación.

Acontecimientos cooperatistas Les obres socials de la "Unió de Cooperadors de Barcelona"

NUESTRO CONGRESO

Aunque cuando salga el periódico será la hora de que el Congreso empiece sus tareas, y, por lo tanto, los lectores juzgarán de su importancia sin poder añadir nada nuevo a las labores importantes que el mismo tiene que ejecutar, no queremos pasar por alto este acontecimiento cooperativista que se desarrollará en la presente semana, en el cual el elemento cooperatista catalán examinará la labor hecha durante todo un año extraordinario y fijará la trayectoria a seguir en el año venidero.

Como es natural, no se puede prejuzgar lo que el Congreso determinará del examen del año transcurrido, ni cómo fijará su línea de conducta para el año venidero. Sea lo que sea, lo que diga y haga el Congreso, nosotros creemos que todo ello tendrá que ser trascendental y podrá calificarse de acontecimiento cooperativista. Creemos que será así, porque, conociendo como conocemos el valor positivo de nuestras entidades y la inteligencia de quienes las dirigen, todos se sabrán situar en el momento que vivimos, el cual es de gravedad en el terreno económico y de transcendencia en el político. Nuestros hombres, capacitados en el orden de la economía distributiva y en el orden productor, sabrán indicar a Cataluña la política económica que es preciso seguir para que se afiancen las conquistas de la revolución y se sostenga la moral guerrera de la victoria.

Es tan oportuno el momento para hacer oír nuestra voz, que, ante la curva de los acontecimientos de orden general que toman las cosas en toda la tierra de Iberia, parece ser que ningún momento durante el año transcurrido podía ser más oportuno para un Comicio como el nuestro, como lo es en la fecha que se ha de celebrar, ya que desde allí se percibe un cambio en la apreciación en que se tenía al cooperativismo y la cooperación.

La hora, si nosotros sabemos apreciarla, puede ser nuestra y completamente favorable a nuestra causa. Si así no fuese, digamos que será nuestra la culpa y no de nadie más, ya que, después de haber sufrido empujones de todas partes, se acude a nuestra fórmula como a punto de salvación y afianzamiento de la economía expropiada y de la que nace de la revolución.

LA HISTORIA DE LOS «PIONEERS» DE ROCHDALE

Ya es sabido que muchos cooperatistas y muchas personas que no lo son, conocen la historia de la primera cooperativa. Entre todos estos me cuento yo. Pero como sea que de conocer la historia de lo que pasó en aquella población inglesa ha habido el libro de Georges Jacob Holyoake va una distancia enorme, recomiendo que todo el mundo lea al autor citado en la edición que han hecho las Juventudes Cooperatistas de la historia que aquel autor escribió de aquellos primeros cooperatistas.

Yo, como vosotros, amigos, conocía la historia de los famosos tejedores. Y como la conocía, no tenía predilección para empezar de nuevo una lectura tan conocida, a pesar de estar enterado, era Holyoake quien mejor había tratado aquella cuestión. No obstante mi pereza, como todos los días veía sobre la mesa de la Federación el libro traducido por Antonio Solé, hacia él se me fué la mano un día, con la intención de hojearlo. Empezada su lectura, el libro no se apartó de mí hasta que di con el punto final.

A fe mía, como saben muchos, han sido muchos los libros que he leído. En este último tiempo, buscando ilustración para fundamentarme en lo que pasa, en autores de fama mundial se han fijado mis ojos. Nadie, nadie, ni los más ilustres, dieron un sedante a mi anhelo como Holyoake en su historia.

Para mí, en este tiempo de colectivizaciones y de disparates proletarios, el libro citado debiera ser recitado por buenos rapsodas en todos los núcleos obreros, tal como lo hacían los griegos con las gestas de Ulises y otros historias y leyendas buenas.

Es tan sencillo y tan educador lo que se cuenta en el libro, que podemos ponerlo a la categoría de los llamados clásicos. Ciertamente, ahora que todo el mundo se cree haber en-

contrado la piedra filosofal de la solución de todos los problemas económicos, políticos y humanos de toda categoría, con elucubraciones obstrusas, contrasta leer en un libro lleno de sencillez cómo se describe la acción, el pensamiento y las penalidades de unos hombres que fundaron una sociedad fundamentándola en una necesidad económica y que tuvieron tanta espiritualidad. No hay duda, leyendo el libro mencionado, parece que uno asiste a la fundación del mundo, dado que aquellos «pioneers» se encontraron con todos los defectos de la vida humana. Según la historia, no recorrieron su gesta heroica con la facilidad que la gente cree. Así, ahora que la gran masa proletaria cree que una colectivización se sostiene sin trabajar y cobrando grandes jornales, sería de un contraste aleccionador que se les leyera la historia de nuestra fórmula cooperativista, para ver si se daban cuenta de la mal aleccionados que están, y, rectificando, salvaran la revolución y creaban una vida nueva y un orden económico mejor.

En fin, yo puedo decir que si todos los cooperatistas se compenetraban bien con la traducción de Antonio Solé, no estarían dudando en si es mejor la cooperación o la colectivización, como pasa con muchos, que alucinados con los tópicos de moda, olvidando que están enrolados en la mejor organización de economía y de socialización, como así nos lo recuerda el libro citado, con una oportunidad nunca igualada, ni superada, con tanta elocuencia y sencillez.

Léanlo los que dudan de mí y verán cómo tengo razón.

JUAN ROVIRA

OPINIONS

PERDO, JOVES, PERDO!

Em pensava fer una gràcia, i té, de poc em peguen. Jo em pensava que els «adults» que continuament som víctimes de les bromades de la joventut, de tant en tant podem fer alguna brometa. Però, no! El moviment dels joves és una cosa molt seriosa. I no hi valen bromes. Teniu raó. Ho voleu mig vermell? Allà vosaltres, com si voleu la bandera tota vermella! Jo no hi faré cap objecció. Hauria potser intentat fer broma amb un cotxe de vuit cilindres, unes torretes i us mobles subhastats, però ca!, no tingueu por. No en diré ni mitja paraula!

FER CALENDARIS

Si n'hem fet de pronòstics els espanyols en aquest any de lluita sagnant! Som gent aficionada a fer càbales damunt de fets que sols estan en la nostra imaginació. Que la setmana que ve passarà això, que si el mes que ve ja ho haurem guanyat tot. Que si ara els vindrà un mal de ventre als Franco i Companyia i tots es moriran en un tres i no res. Que si, etcetera, etc. Jo, la veritat, fa temps que m'he fet el propòsit de no dir res sobre el futur. I si em ve un i em pregunta: Què et sembla, quina posició adoptarà Franco?... o Anglaterra o qui sigui, poso un gest pensatiu, adopto una posició dramàtica i finalment, amb aire de suficiència, dic: No vull fer calendaris, però, creume, un dia o altre això s'acabarà.

RETRATS

Heu ací el de Mussolini. Home addient per fer el paper de traïdor als films cinematogràfics. Cara d'espanta-criatures. Qualsevol bestiesa d'aquest home la podeu creure. Cara d'ambició, dels d'«orden y mando». Si us diuen que és el pitjor enemic de la pau, ho creieu, doncs totes les seves expressions són de pinxo.

Hitler, extrem oposat. La màxima alegria de les criatures, si el veuen al llenç quan els porten al cinema. Bigotet petit, traces de xixarel·lo, tot el que us expliquin de graciosos d'ell, us ho creieu. En canvi, ningú no se l'imagina sanguinari, venjatiu, ni ambiciós. Hom ha dit que no està bo del cap i que per això fa el que fa. És l'única explicació.

Dos pols oposats quant a figura. Quant a cervell, dues feres que sols pensen en destruir i

En un altre article dèiem que parlàvem abastament de la Unió de Cooperadors de Barcelona. I avui ho comencem a fer, parlant en primer terme de les seves obres de solidaritat social, aprovades per l'Assemblea de segon grau celebrada fa pocs dies. Cal abans exposar la situació d'aquestes obres que tenien establertes les antigües cooperatives que avui integren la Unió, per fer ressaltar el treball laboriós que ha implicat la seva unificació i l'obra social de conjunt que beneficia a més d'un 70 per 100 dels associats de les cooperatives que ahir tenien poca quantitat d'aquestes obres o que tot just les tenien iniciades, en contrast amb les que havien bastit un bon conjunt d'aquestes obres.

Aquest estudi es pot condensar agrupant en tres grups les antigües cooperatives que hi havia abans de la fusió. El primer l'integrarem amb tres cooperatives que el seu conjunt d'obres socials eren una pròpia fusió específica de les mateixes, per quant les companyies dels associats en participaven en part d'algunes d'elles, com les obres d'ajut per malaltia i defunció, sumaven aquestes 2.490 associats.

El segon grup comprèn 15 cooperatives amb 3.852 associats, que varia en més o menys quantitat les obres que tenien establertes, i llevat de dues que presten l'ajut a l'associat pels casos de malaltia, queden les altres gairebé en igualtat d'ajuts en diferents aspectes.

I el tercer grup, 19 cooperatives i amb 2.694 associats; les més amb poca quantitat d'obres i les altres, la majoria, amb obres pel futur o en estudi.

DESDE MI BALCON

EL GEMIR DEL RIO

En el toco banco —verde a rayas—, embriagada de lirios y de saudades, me acurruco como una Geisha fatalista y hastiada; la negrura del exótico pijama parece el ala de un cuervo y la pupila ensangrentada del Luky descubre las inquietudes de ayer, de hoy, de mañana, que pretendo olvidar allá abajo en la turbia vorágine de la ciudad mentirosa. Una ráfaga de viento alborota mis negros rizos; tiemblo y me encojo más hasta convertirme en un ovillo de seda mate.

Las montañas proclaman la pequeñez humana; su dureza contrasta con mi fragilidad de mujer. Y no obstante, parecen comprenderme al prometerme blancos paraísos; más sabias, menos sensitivas, quizá lo descubrieron en la ruta de alguna estrella...

El río arrastra la angustia de los siglos muertos. Y gime por los desventurados, los ilotas, los perversos, que vivieron sin paz. En sus aguas grises corren los reflejos de las humanas pasiones, inmortales en un tumulto de simbólico significado.

Los árboles seculares con su eterna movilidad de hojas, recuerdan, por capricho, la brevedad de la juventud que no desconoce el vacío, la nada, una juventud enferma, envenenada de champagne y dinamita, ni lírica ni materialista.

En el toco banco —verde a rayas— embriagada de lirios y saudades, me desperezo como una Geisha fatalista y hastiada.

PSIQUIS

Ripoll, 18 junio 1937.

en posar el seu peu damunt dels altres per aixafar-los.

EL NOSTRE CONGRES

Avui comença el nostre Congrés. Serà quiet o revoltat? Hem de suposar que, com sempre, hi haurà els seus moments més o menys forts de llamps, trons i pluja. Però finalment, després de les borrasques, lluirà triomfant com sempre, l'arc del cel, amb els seus colors vibrants, símbol de la pau que hem d'esperar que dins ben poc, plani damunt dels nostres esperits tan sotregujats de dolor i albirament un horitzó ple de promeses d'una veritable justícia social.

J. DOBLE

Per completar aquest esboç estadístic cal afegir que, avui, la Unió compta amb més de 18.000 associats i que no hi queden compreses cinc cooperatives que des dels primers moments de la fusió es troben al marge de la mateixa, encara que, coneixedors del seu desenvolupament intern, podem dir que caben perfectament dintre el seu marc orgànic i social estructurat sense sofrir el més mínim en els drets dels seus associats, mes, al contrari, es millora en unes el 50 per 100 i les altres el 100 per 100.

Les coses en aquest pla, aparellat amb la idea de respectar les obres de solidaritat de les cooperatives que més en tenien, fins a fer possible unes obres de conjunt per tots els associats de la Unió, beneficiant molts a la majoria, però mirant de què no en sortissin perjudicats els altres, és un fet ja a punt de posar-se a la pràctica la concepció d'obres socials capida, que inclou: un grup per prestar un ajut econòmic a l'associat i les seves companyies en els casos de malaltia, llarga malaltia, Cirurgia (dos graus) i convalescència. La companyia, en aquests casos, percebeix el 50 per 100 de l'ajut assignat per a l'associat, per equilibrar l'ordre econòmic en relació a donar uns drets a les companyies dels associats compresos en els dos últims grups de cooperatives, dels tres que hem classificat i amb la mateixa finalitat està establerta una derrama per si els excedents econòmics d'un exercici no arribés a cobrir les despeses d'aquest grup.

Un segon grup comprèn les obres de viduitat i orfanesa, l'alcanç del qual és fàcil de precisar, aparellant la nova modalitat de què els fills orfes de pare i mare se'n farà càrrec la Unió. Un altre tercer grup comprèn la invalidesa i la vellesa, aspectes completament diferents, institut per tots els associats que formen part de la Unió, tinguin l'edat que tinguin, en la data de llur ingrés. En l'ordre d'ajut econòmic, l'associat invalidat percebeix 3 pessetes diàries. La vellesa 2 pessetes diàries sempre que l'associat compti amb vint anys de permanència a la Unió, seixanta-cinc anys d'edat i quedi incapacitat pel treball o de portar recursos econòmics a la seva llar. Aquests dos ajuts, oscil·len en les cooperatives on els tenien instituts, entre 0'50 i 2 pessetes diàries, unes per altres.

I el quart grup que inclou la defunció de l'associat i de la seva companyia, l'ajut és de 400 pessetes pel primer cas i 200 pel segon.

Aquesta modalitat d'ajut econòmic oscil·lava entre 100 i 1.000 pessetes, però el 75 per 100 de les cooperatives ho tenien institut per derrama; unes cobrada directament i altres indirectament; mes, per totes en conjunt, l'associat en surt beneficiat per l'estalvi de la derrama.

Aquestes són el conjunt d'obres socials que la Unió posarà a la pràctica dintre de breu termini. Algú observarà que són poques les innovacions de solidaritat social introduïdes que beneficiaran lleugerament als associats d'algunes cooperatives antigües, però, en canvi resulten molt accentuades per altres, i del seu conjunt es desprèn que fins aquelles que tenien més conjunt d'obres, tant l'associat com la seva companyia en surten beneficiats a desgrat d'haver-se tingut de rectificar en part alguna de les seves obres per a arribar a la consecució uniforme de totes i fer que en curt termini tots els associats de la Unió tinguin igualtat de drets, el que s'havia dit era difícil d'arribar a aconseguir.

Hem exposat el resultat d'un conjunt d'esforços per a bastir de nou una obra social de conjunt que farà sortir d'una vegada a la nostra organització cooperativista barcelonina de la modesta esfera d'acció que fa anys es ve desenvolupant i que fins els seus homes n'estaven impregnats, malgrat el seu esforç continuat de superació.

Continuarem parlant de la Unió de Cooperadors de Barcelona, perquè és un dels més fermes puntals del seu èxit, el de constituir la seva divulgació, després de comptar amb què els seus propis associats li voldran donar la importància que n'és mereixedora.

EVARIST SALAT

Esencias supersolubles "MELITO" para la elaboración de aguas de colonia, quinas, brillantinas y perfumes de flores. Lociones y extractos.

J. SUMMERS-AREVALO

Oficinas: Pablo Iglesias, 61 - Telf. 21898
Apartado 504 - BARCELONA

Esencias purificadas de frutas. Especialidad DUROMA DE LIMON 444 para gaseosas y jarabes.

CONYAC SOREL

Adaptat al paladar dels cooperadors des de 1875

SUC. DE MOREL FARRERAS - - - - BARCELONA

Venjança bovina

Quan el superb aerodinàmic, semblant a una exhalació, hagué acabat de passar, deixant un núvol com una boira que s'extengués per la carretera, la parella de bous que feixugament arrossegava la vella carreta de cal Vermell, tornà a posar-se al mig del camí, d'on el soroll escandalós del claxon del cotxe tot just passat, l'havia fet fora demanant pas autoritariament.

Els pobres bous quedaren admirats i una mica envejosos de la lleugeresa d'aquella, per ells bestia estranya, ja que amb la xardor d'aquell migdia de juliol, quan a ells se'ls feia gairebé impossible el donar un pas, la bestia lluenta corria, corria, sense ni tant sols fer cas de les mosques empalagoses que els bous, amb tot i no deixar de brandar la seva cua esfilagardada, es veien impotents per a evitar que els clavessin el seu fibló dolorós a les seves carns brutes i suades.

El carreter, donà un crit i els bous semblà que es revifaven, donaren un cop de coll i hala, hala, seguien la cinta interminable de la carretera.

**

L'hereu de cal Vermell havia acabat de desjunyar els bous i se n'havia entrat al portal fresc de la masia, quan per la porta del barri li semblà sentir soroll de passos. Es girà i vegé un home de ciutat, vestit de fil i camisa de seda, que avançava pel camí emparat de la masia; l'home demanà alguna cosa, el pagès no accedia, i així maldaren una bona estona. Per fi, després de molt batallar, i segurament havent l'home de la ciutat doblat el preu de la cosa o servei demanats, el pagès entrà a l'estable i tornà a junyar els bous.

Les bèsties se n'estranyaren, perquè apenes havien tingut temps de començar a menjar i romanejaren una mica de deixar-se junyar, però veient que l'hereu s'enfutismava i tement alguna vergassada no gaire amanyagadora, es deixaren posar el jou.

Sortiren, sense carreta, i enfilaren carretera amunt.

A un quilòmetre escàs de la masia, els bous pararen en sec.

A una banda de la carretera i gairebé a dins mateix de la cuneta hi havia la bestia lluenta, plena de pols i quieta com si dormís.

L'hereu féu avançar els bous fins que foren davant del cotxe avari i traient-se una corda que portava enrotllada a la faixa, en lligà un cap a la barra paraxocs del cotxe, i l'altre passant-lo entre els dos bous, fou lligat al jou de les bèsties astorades i potser esferides.

Quan el carreter els féu girar i emprendre el camí de retorn a la masia, els bous començaren a prengueren el que havia passat. Aquella bestia que una estona abans els havia foragitat del mig de la carretera, passant pel seu costat, brunzent i insensible a les mosques, havia tingut un entrebanc, i ara ells havien de portar-la, arrossegar-la, perquè ella no es podia valdre.

Llavors, com si una sensació telepàtica els hagués posat d'acord, els bous empenyeren el pas mes lent que cap bou hagués pogut tenir en tota la seva vida.

Fou en va que l'hereu esperonat, per la gana, els cridés i enarbolés la vara com si anés a descarregar-la sobre la testa de les bèsties entossudides, fou en va també que la vara els arribés a flagellar les carns rugoses, tot fou inútil: els bous ressentits de la fatxenderia del cotxe, es venjaven i ho feien de l'única manera que podien; la bestia lluenta que devorava la carretera, es veia condemnada a deixar-se arrossegar pels bous cansats, a pas de processó, i, mentre l'hereu cridava i entre dents mastegava algun mot no gaire bonic, els bous murriescament, reien per sota el nas.

MARIA-ROSA FARRÉ

Desinfectant PINO TAL

Bidó de 200 Kg. Pts. 2'—
Llauna » 20 » » 2'10
» » 5 » » 2'20
» » 1 » » 2'50

Contra-Taques FULMIT

Perfumat - No s'inflama
FLASCÓ DE 100 grs. PTS. 1'—

Raticida FULMIT

Inofensiu a l'home i als animals domèstics

En pasta: Flascó de 100 grs. pts. 1'50
En pols: Capsa 25 paquets de 10 grs. pts. 11'—

Venda exclusiva a Cooperatives, Sindicats
i Col·lectivitats Agrícoles

RUPERTO BUSTO - CORNELLA

Federació Comarcal de Cooperatives de Vic

INVENTARI-BALANÇ NUMERO 20
CORRESPONENT A L'ANY 1936

ACTIU

Caixa (amb existència s./ arqueig)	41.086'53
Banca Arnús (saldo nostre favor).	19'85
Anglo South American Bank (saldo a nostre favor)	2.322'64
Immobles (el seu valor)	6.854'14
Mobiliari (el seu valor)	4.535'55
Coop. Central de Compres (dipòsit capital)	3.277'70

Deutors:

Cooperatives, per merda. entreg.	220.835'55
Feder. Comarcals, merca. entreg.	3.002'71
Proveïdors per bonif. pendents.	4.709'19

Suma total de l'Actiu... .. 286.643'86

PASSIU

Fons Collectiu	18.438'98
Fons Reserva (Coop. varies)	3.619'86
Fons Pro-Adm. i Propaganda	261'46
Fons Social Cooperatives	102.787'48
Amortització Immobles	1.410'96
Amortització Mobiliari	4.535'55
Creditors (per merca. ent. a Coop.).	124.671'50
Excés de percepció (perd. i benef.)	30.918'07

Suma total del Passiu... .. 286.643'86

DETALL DEL COMPTE DE PERDUES I BENEFICIS

Ingressos:

Total de bonificacions..	34.288'55
Total de descomptes i interessos	11.300'67
30 % s./ Pts. 5.795'63	
quota federativa	1.738'60
Benefici 1936 Cooperati- va Central Compres...	394'70
	47.122'61

Despeses:

Amortització Immobles ...	286'48
Amortització Mobiliari...	667'80
Despeses girs i ransfe- rències	450'41
Despeses generals (viat- ges, Secretaria, assis- tència delegats re- unions, correu, impres- sos i despeses diverses	15.399'75
	16.804'54

Resten líquides 30.918'07

Vic, abril del 1937.

Per la Federació Comarcal de Cooperatives,
El President, Domènec Tenas Soler. — El Cai-
xer, Joan Blancafort Riera. — El Secretari,
Josep Farrarons Rivera.

S'organitza una cooperativa d'Edicions Cooperatistes

"EL FRONT TEORIC"

No se li ha donat la importància que ha requerit. Per molts ha estat desconegut. Per altres oblidat. Per la majoria subestimat. No s'ha tingut en compte el seu poder i influència edificant. El front teòric, tan precís, tan indispensable, imprescindible, ha estat desatès. De no haver estat així no patiríem una situació com la present. Una situació de desconexió i d'ignorància, gairebé total, de les bases fonamentals i prístines de la nostra doctrina. Als cooperadors del nostre país, objectivament parlant, un sol front els ha merescut atenció viva: el de la botiga. Realitzant les seves compres, complint amb els preceptes establerts, referent a comportament i a consum, s'han considerat obediets suficientment. El front teòric ha estat allunyat d'ell. De la Cooperació únicament han conegut això. D'aquí que quan el desenvolupament progressiu de determinades entitats han exigit l'edificació d'una obra d'envergadura, el que precisava de coneixements, de preparació, de capacitació sobre tots els problemes que planteja la Cooperació, els entebancs han sorgit automàticament. Infimes minories de cooperadors, un reduït nombre, han pogut plantejar-se, resoldre i portar a cap determinats problemes d'organització, administració, control, orientació, etc.

La concepció de què la Cooperació es redueix a realitzar «pràctiques cooperatives» ho ha determinat. El pensament que «pràctiques cooperatives» no enclouien, en absolut, els elements teòrics ho ha fet encarnar en la realitat. En general, les nostres teories han estat allunyades d'aquests milers de «practicants» cooperatistes. Podrà dir-se que allò important és la funció consumidora del cooperador. Però no podrà negar-se que el desconeixement, la ignorància, dels nostres postulats teòrics impossibilita, a aquests cooperadors ésser els sustentors, els dirigents, del moviment cooperatiu que nosaltres pretenem edificar, de la complexa organització cooperativa que nosaltres muntem per a substituir el sistema capitalista. Sense fonaments teòrics, sense educació doctrinal no poden existir, en la Cooperació, els elements

precisos per a dirigir la gran obra transformadora que realitzem.

Els actuals moments, ho exigeixen amb imperatiu. Cal forjar aquesta educació, aquesta cultura cooperatista. La nova generació cooperatista, els rengles de la Unió de Joventuts Cooperatistes de Catalunya ho han comprès així, d'aquesta manera. S'han donat compte que únicament disposant de tot el bagatge ideològic i doctrinal de la Cooperació i, amb el compliment dels deures contrets com a cooperadors, podria iniciar-se la gran croada per la conquesta de les masses treballadores, totes, per la Cooperació. Únicament posseint plens coneixements dels principis teòrics i de les pràctiques és com s'obté el degut contrast per a observar si la resultant, el producte, és positiu o negatiu.

Únicament situant, en el terreny de la crítica ideològica, un sprincipis teòrics enfront dels nostres principis teòrics, poden demostrar la condició del nostre moviment i la qualitat de la seva obra transformadora.

L'oferir casals, models d'organització, pursa d'articles, avantatges diversos, no ha estat, certament, la tàctica més apropiada per a liquidar del pensament de molts la nostra condició aburgasada. La frase de Lenin «Les cooperatives són l'únic bo de tot el sistema capitalista», no és coneguda, ni menys assimilada, per tothom. Cal, precisa, siuar-nos decididament i amb coratge a combatre des de tots els fronts, als nostres discrepans. El front teòric ha de sanejar els problemes per a facilitar, per a conduir, la discussió, la crítica. Les nostres pràctiques, les nostres realitzacions n'esdevindran la defensa, l'exemple, l'afirmació.

I no únicament per aquesta funció precisa l'educació doctrinal, sinó també per la pròpia seguretat, estabilitat i progrés de la nostra idea. La joventut ho ha entès així i com sempre ha creat tot el precís per a resoldre aquest problema. Calia divulgar les obres clàssiques de la nostra doctrina. Calia posar a l'abast dels nostres cooperadors tot el bagatge teòric del nostre moviment, traducció de les principals obres, edició dels millors assaigs i estudis sobre problemes concrets, donar a conèixer la situació del moviment cooperatiu arreu del món, aduir-ne experimentacions i allisonar-se, publicar revistes teòriques, informacions que permetessin l'educació, per mètodes senzills i fàcils, sobre un aspecte qualsevol d'administració o control, donar pas a l'obra creadora de la Cooperació iniciant la publicació d'obres i originals de cooperadors del nostre i d'altres països, en resum, situar a l'avantguarda, com reclama, el front teòric.

Per això en la seva darrera reunió del C. C. les Joventuts Cooperatistes han decidit mobilitzar tots els seus efectius per a portar als cooperadors adults amb nosaltres, per a constituir la *Cooperativa d'Edicions Cooperatistes*. Ni un sol dels nostres joves ha d'abandonar aquesta tasca fins que el nostre propòsit no s'hagi aconseguit, realitzat. Tots junts, adlts i joves, hem de marxar junts, necessitem treballar plegats per a construir aquest gran monument que serà la *Cooperativa d'Edicions Cooperatistes*, front teòric, batalló de xoc del moviment cooperatiu.

Hem de fer front a la incomprensió, a la injustesa, als atacs indeguts i a la ignorància, però també hem d'educar en la seva justa mesura als nostres efectius i forjar una generació conscient i capacitada que garanteixi la fortalesa que el nostre desenvolupament progressiu ens vagi oferint. Necessitem que amb nosaltres sigui tot corresponent. Grandiositat, bellesa, ornamentació, però també fortitud, vigorositat, ossara. Evitem els greixos. Fonem-los. Que cada cos cooperatiu sigui una justa correspondència entre la magror i l'ossada.

ANTONI SOLÉ

S'HA POSAT A LA VENDA, AL PREU DE PROPAGANDA DE 30 CENTIMS, EL PAMFLET DE 64 PÀGINES

Aubades d'una Nova Era

(Pàgines de síntesi cooperativa)

ESCRIT PEL COMPANYY J. BLANQUER I
EDITAT PER LA FEDERACIÓ DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

ECOP. — Rosellón, 84. — Barcelona

FERRAMENTES

per a la construcció
o reparació de torns

"Juan Ferré Matheu"

COL·LECTIVITZADA

Tamarit, 146 - Telèfon 33018

BARCELONA

ELS NOUS MODELS DE

MAQUINES
DE PASTAR

QUE CONSTRUIM

tenen unes perfeccions que no
reuneix cap altra màquina - -